Ч. 101. Субота 21 (8) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З парляментарних комісий. — Ческо-німецкі конференциї. — Соймові вибори в Боснї. — Справа кретийска. — Завіщанє короля Едварда.

В комісиї фінансовоі п. Реннер вказав на донесеня часописий о надто великих запотребованях маринарки і на то, що без дозволу парляменту в так поважній фінансовій ситуациї будує ся величаньскі кораблї. Бесїдник супротив того ставить внесенє, аби наради на так довго відложити, доки в справі войскових запотребовань не будуть дані поясненя.

Кількох бесїдників, між ними міністер скарбу др. Білиньский заявило ся против того. Міністер скарбу повторив свою давнїйшу заяву, що єму а також австрийскому правительству нїчого не звістно о будові таких кораблїв. Будова таких кораблїв не веде ся на рахунок правительства і скарб не дав анї не дасть на них гроший та зовсім з тим не криє ся. Правительство аж тепер в комісиї довідує ся о тім. Ухвали правительства в тій справі зовсїм нема. Войскові видатки доперва обговорюють ся і бесїдник не може подати точної їх висоти; може лиш тілько сказати, що коли справи войскові такі, як 2-лїтна войскова служба і будова фльоти мають бути переведені, то треба ожидати більших видатків.

Делеґациї в р. 1911 ухвалять щось в тій справі, коли прийде до порозуміня між обома правительствами що до розмірів і висоти нових жадань войскової управи.

Внесенє Реннера відкинено відтак 16 голосами против 11. Принято натомість внесенє Лїхта, в котрім взиває ся правительство, аби вистарало ся о можливо точні поясненя що до войскового запотребованя на найблизші лїта і аби здало о тім справу комісиї.

Відтак ведено дискусию над податковими предложенями.

Комісия промислова відбула передвчера засїданє, на котрім принято предложенє в справі технїчних дослідів материялу і приступлено до дальшої дискусиї над законом про похатництво. Принято §§ 12 — 15, проектовані зміни відкинено, над § 16 наради перервано.

Комісия буджетова відбувала дальші наради над етатом міністерства публичних робіт.

П. Василько домагав ся систематичних, глубоких верчень ґеольоґічних в цїли прослїдженя гірничих скарбів на Буковинї.

П. Діямант обговорював діяльність міністерства публичних робіт в нафтовім промислї та поставив відповідні резолюциї.

По дальшій дискусиї, в котрій між ин. промовляв п. Окуневский, принято буджет міністерства публичних робіт, а резолюциї відступлено правительству.

Дальше засїданє нинї о 10 годинї рано. На порядку нарад буджет міністерства внутрішних справ.

„Neue fr. Presse“ доносить, що запрошеня на розпочинаючі ся в второк ческо-німецкі конференциї будуть вже нинї розіслані. — Виконуючий комітет ческих аґрариів постановив відступити ширшому комітетови рішенє в справі висланя своїх представителїв на ческо-німецкі конференциї.

Після донесеня бюра кореспонденцийного босаньскі вибори випали в слїдуючий спосіб: Сербска народна орґанізация здобула всї 17 сербско-православних мандатів. Музулманьска народна орґанізация побідила у всїх округах самостійне музулманьске сторонництво, отже здобула 9 мандатів. З католицких мандатів здобула католицка „Забруча“ 2, а хорватска

---

26)

В найбільшім містї на сьвітї

або

Льондон, єго займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Льондоньска полїция могла би і повинна би служити за взорець для таких інституций і по иньших краях, тому й не від річи буде придивити ся тут їй близше і докладнїйше.

Англійскі поліцисти суть мало що чим иньшим як платними слугами або й послугачами публики. Їх наймають за добру платню, они мають бути чемні і услужні та чисті, як пристало на добрих слуг; для них нема якихсь окремих виимкових законів, они мають право до пенсиї але не до виборів, щоби не були при виборах судиями своїх панів. Льондоньскі поліцисти не мусять аж служити у войску і їх не учать войскової муштри, хиба лиш машерувати і они не носять оружия. За оружиє служить їм „палка“, короткий, мірногрубий кий, а то лиш длятого, що вже сам здоровий розум каже, що той, котрого обовязком єсть стерегти закони, не може спускати ся лиш на власний кулак. До того ще треба мати й то на увазї, що тота палка служить льондоньскому поліциянови ніби за продовженє руки і має наказано дотикати ся нею благородної публики лиш по менше благородних частях тїла і то, о скілько дасть ся, делїкатно а не брутально, щоби нїхто не потерпів через то якоїсь ушкоди. Але навіть і тота палка єсть схована в шкірянім футералику, так що чужинець в першій хвили єї й не добачить.

Льондоньска полїция не старає ся заімпонувати публицї своїм мундуром та блискучими ґузиками або якимись дивовижними шапками і чаками. Уніформ поліциста єсть собі зовсім простий і не дуже впадаючий в очи, довгий темно-синий сурдут без блискучих ґузиків і темний шолом на голові, подібний до того, як носять Англїйцї лїтом від спеки. Льондоньский поліцист може арештувати когось на власну руку, але то єго право сполучене з такими обмеженями, що він робить то лиш в случаю крайної потреби і старає ся наперед о приказ на письмі до того, щоби в противнім случаю не увільнили єго зі служби без пенсиї. Серед таких обставин і не дивота, що льондоньский поліцист далеко чемнїйший і вічливійший як єго товариш по иньших містах в Европі.

Льондоньска публика любить свою поліцию, а поліциянів в Льондонї називають загально „Бобі“, а то по імени Роберта (Боб) Піля (Peel), котрий в 1828 р. зорґанізував льондоньску поліцию. Лїпшої характеристики льондоньского поліциста хиба трудно подати, як ось слїдуюча. Одна стара пані, Німкиня, котра недавно тому перебувала через довший час в Льондонї, так розповідає:

— Деж би я була гадала, щоби менї на старі лїта показав ся ще якийсь ідеал. А той ідеал то льондоньский поліцист!

— Ви певно маєте на думцї, що то уніформ робить такий маґічний вплив? — перебив її хтось із слухаючих єї оповіданя.

— То вже, коли ласка, пошануйте трохи більше мій сивий волос. Бо й що ж значить взагалї ідеал? Лиш не звертайте зараз на якусь пустословну фільософию. Ідеалом єсть то, що єсть таке, як повинно бути! А то єсть якраз у льондоньского поліциста. Він таки сама совершенність, бо послухайте:

Коли я перший раз в Льондонї вийшла на місто, треба менї було переходити через Оксфордску улицю. Я станула і стою. Їдуть віз за возом, омнїбуси, ганзом, кабси, колеса хляпають болотом а я стала край тротоару і стою, бо не знаю, що робити, як перейти через тоті довгі ряди возів. Аж ось приступив до мене якийсь рослий мужчина в темно синім сурдутї, казав станути возам, взяв мене попід руку і перевів на другий бік.

— Справедливий ангел хранитель з вусами і в чоботах з подвійними підошвами — зажартував хтось.

— Сьмійте ся лиш — говорила пані дальше — а я вам кажу, що я анї о половину не чула ся так безпечною за замкненими дверми в готели, як при боцї того чоловіка, що вів мене попри кіньскі голови. Здавало ся менї, що мене веде якийсь давний добрий приятель. На другий день хотїла я вкинути лист до почтової скринки, але не могла єї знайти, бо ува-

„Заедніца“ решту т. є. 5. Заступника бурмістра Сараєва, Мандіча, вибрано в двох округах.

Турецка часопись „Сабач“ доносить, що Порта доручила амбасадорам опікунчих держав новий меморіял, в котрім звертає увагу на присягу, зложену новим кретийским правительством грецкому королеви.

Віче в Прастині в справі кретийскій ухвалило розолюцию, остерігаючу Кретийців перед гадкою, що з альбаньскої ворохобні зможуть щось скористати.

Часописи подають депешу, яку великий везир вислав до віча, що відбуло ся в Смирні в справі кретийскій. Великий везир поручає задержанє спокою, бо в справах дипльоматичних конечне є повільне і осторожне поступованє, аби осягнути успішний вислід.

Зачувати, що між опікунчими державами відбуває ся виміна гадок в справі установленя оконечного ладу на Креті на основі відповідної автономічної формули, котра мала вийти від французского правительства. Міністер заграничних справ Ріфаат паша має мати в тій справі нараду з міністром французским Пішоном і англійским Ґреєм в Льондоні.

Болгарский міністер торговлі Лянчев висловив в однїй розмові такі погляди на кретийску справу: „Вже від давна очікуємо прилуки Крети до Греції. Она буде переведена без більших заворушень подібно, як прилука Босни. Богато до сего причинить ся заанґажованє Туреччини в Альбанії, а рішаюче слово має тут Европа. Болгарске правительство буде уважно слідити дальший розвиток подій і в данім випадку забере також голос, бо Болгария не може відтягнути ся від участи в подіях, які довкруги неї відбувають ся, з того огляду, що в противнім випадку могло би се вийти в єї некористь. Очивидно Болгария сама не втручає ся до них і лише тоді розпочала би акцию в інтересі болгарскої справи, коли би події зачіпили о болгарскі інтереси.

В даньских дипльоматичних кругах впевняють, що покійний король Едвард полишив політичне завіщанє, яке містить в собі вказівки для напряму політики по єго смерти. Він взиває свого наслідника, щоби придержував ся союзів заключених з сухопутними державами, однак щоби й з тридержавним союзом удержував добрі відносини. В веденю заграничної політики повинен король Юрий класти вагу на те, щоби не нарушено загального мира. Ще в послідних днях свого житя высказував король Едвард надію, що прийде колись день, в якім відбуде ся успішна дискусия всіх европейских держав в справі питаня розоруженя.

Новинки.

Львів, дня 20 мая 1910.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав жандармови, титулярному вахмайстрови 5 краєвої команди жандармериї у Львові, Іванови Кінашови за в668ратованє з нараженєм власного житя чоловіка від смерти в огни срібний хрест заслуги.

— **Іменованє.** П. Мінїстер просьвіти іменував провізоричного учителя головного в учительскій семинариї в Чернівцях Василя Сімовича сталим учителем в тімже заведеню.

— **Цїсарскі стипендиї.** З початком нового шкільного року на університетах у Відни і Грацу будуть надані дві „золоті“ стипендиї Франца Йосифа і Єлисавети, дальше на німецкій і ческій політехніці в Празї та рільничій академії у Відни по однїй золотій стипендиї ім. Франца Йосифа в річній квоті 714 К. Поданя виладжені до Є. Вел. Цїсаря і заосмотрені у відповідні документи, належить вносити найпізнїйше до 20 липня с. р. до ґенеральної дирекциї найвисших приватних і родинних фондів у Відни, Hofburg. Першеньство мають петенти, що розпочинають університетскі студиї.

— **З зелїзниць державних.** П. Мінїстер зелїзниць державних в порозуміню з п. Мінїстром справ внутрішних і торговлї увільнив секретаря мініст. в міністерстві зелїзниць, дра Зигмунта Бика від обовязків правительственного комісаря акцийного товариства „Льокальної зелїзниці Тернопіль Збараж“ іменуючи на єго місце ц. к. старосту Юл. Шведзїцкого у Львові правит. комісарем тогож товариства.

— **Великі маневри кавалєриї в Галичинї** відбудуть ся сего року перед цїсарскими маневрами в околици Ясла. Маневри ті мають на цїли вишколенє командантів їзди, тому головно відбудуть ся вивідуючі вправи, причім будуть приміненї кінні телеграфічні відділи. На поля вправ будуть стягнені найменше дві дивізиї кінниці, а може навіть три. Кавалерия видко набирає знов великого значіня для новочасної війни. Найновійші средства военної техніки, як самоїзди, бальони лїтаки, пільні телеграми, телефони і станциї для телеграфу без дроту, хоч дуже цїнні, не можуть заступити кінноти. Японія, що своїми реформами в области военної штуки може служити взірцем, заводить у себе знову 12 нових полків кавалериї.

— **Страшне зьвірство.** В Поручині бережаньского повіта селянин Гринько Петрів разом зі своєю матірю убив свою жінку Параньку, з котрою ледви перед 10 днями повінчав ся. Щоби затаїти убийство, повісив Петрів труп в стодолї.

— **Дрібні вісти.** Жалібну Академію в честь бл. п. Бориса Грінченка, яка мала нинї відбути ся перенесено з причин технїчних на инший день, котрий буде пізнїйше оголошений. — Міст на Прутї коло Глинициї на Буковинї минулої ночи підпалено і знищено. Рух зелїзничий межи Сторожинцем а Дубівцями в наслідок того перерваний. — В місцевости Морфлет коло Гамбурга знайшли два мужчини дня 18 с. м. на гостинци попярес з цїнними паперами в сумі 2 міліонів марок. Властитель тих гроший доси не зголосив ся. — На основі вердикту судиїв присяжних засудив львівский суд Бр. Дайка, обжалованого о крадіж почтового мішка 14.000 К на 4 літа тяжкої вязниці обостреної постом. Єго спільника Гофманна увільнено 6 голосами від кари а Гофманову і Шумску увільнено 12 голосами. Прокуратор зголосив жалобу неважности. — В Пінор (не Піно в Іспанії) дель Ріо на острові Кубі вибухло 3000 фунтів динаміту, від чого згинуло 100 осіб, а других тілько єсть зранених. Стало ся то коли робітники переносили динаміт до касарнї.

— **Посьвяченє памятника для бл. п. Данила Танячкевича.** В Закомарю, золочівского повіта, відбуло ся дня 14 с. м. при великім здвизї народа посьвяченє памятника, поставленого кондеканальним клиром і народом бл. п. о. Данилу Танячкевичу, звістному загально патріотови і політичному та просьвітному діячеви з минулого столїтя. Торжество посьвяченя відбуло ся при участи около 20 сьвящеників. Посьвяченя доконав місцевий о. декан Войто-

---

жала виставаючі червоні стовпики за якісь части водопроводів чи проводів ґазових. Не було иншої ради лиш я мусіла спитати поліциста. Я, бачите, не умію добре по англійски говорити і тому поліцист не міг мене зараз зрозуміти. Не показуючи по собі ані сліду якоїсь нетерпеливости ані не спускаючи з очий того руху возів на улици, випитав він мене докладно, аж довідав ся, чого мені треба; відтак описав мені докладно дорогу до найблизшої скринки і то не раз але два рази, бо я серед гуркоту не могла добре чути, а за кождий раз говорив спокійним терпеливим голосом, даючи при тім рукою знаки візникам. Нервовість то хороба нашого часу. Коли хочете видіти чоловіка, що так мало нервовий, як отся панчоха, котру роблю, то поїдьте до Льондону і станьте собі на перехрестю улиць і подивіть ся на поліциста, котрий там стоїть.

Льондоньскі поліцисти не „сторцують ся“, не друть носа до гори, не роблять з себе страшно великої і важної фіґури як деинде а то головно длятого, що они не рекрутують ся з войска та й що мають зовсім инший, не такий бюрократичний характер як деинде. Льондоньский „Бобі“ знає, чого хоче, єго рука може стати зелізна, коли того потреба, але характеристикою єго поведеня єсть завсігди спокійне сповнюванє обовязку. Підчас якихсь великих парад або якогось з'їзду монархів нема того, як то буває деинде, щоби поліцисти з страшно важними мінами бігали улицями, викрикували і розтручували публику, як то буває деинде; они тоді якраз старають ся бути як найспокійнійшими а тим своїм спокоєм впливають незвичайно і на публику: знаючи добре, що всякий напір викликує опір, они занадто цікавим не приказують але радять як практичні люди та кажуть: „Ви преці не повинні того робити!“

Які суть основи орґанізациі льондоньскої поліциі, можна найлїпше пізнати з тої промови, яку недавно тому виголосив один англійский судия до тойж поліциі, зібравши в своїй промові коротко єї обовязки.

Слухайте покірно і радо — казав він — не питаючи о причини. Ваші настоятелі приказують а ви виконуєте прикази. Не балакайте. Балаканє доводить до лїнивости в службі, перевертає гадки, перекручує суд, впливає некористно на зізнаня сьвідків. Будьте чуйні. Закон має головно на цїли недопущенє до злочину а відтак аж ствердженє єго і покаранє. Чуйний поліцист недопустить до злочину або бодай утруднить єго, недбалий лиш заохочує до него. Далеко цїннійший єсть той поліцист, в котрого окрузі нема злочинів, як той, котрого діяльність оцінюють після викритих злочинів.

Будьте холоднокровні. Палкий загорілець єсть майже так само не до ужитку як пиячина. Хто би на вас і не накидав ся або хто би й не знати як на вас кидав ся, будьте спокійні і чемні та холоднокровні; не гадайте зараз, що хтось сварливий і зачіпливий хоче нарушити ваше почутє обовязку.

Не будьте занадто ревні. Хто до всего мішає ся, робить поліцию ненавистною і шкодить її повазі. Будьте лагідні особливо супротив арештованих і не уживайте своєї власти на то, щоби над другими збиткувати ся.

Робіть ріжницю межи пяними а хорими. Лїпше єсть мати перших за послідних як послідних за перших; лїпше, щоби десять виновників втекло, як щоби один невинний потерпів.

Коли маєте когось арештувати, то прочитайте свій приказ і беріть єго, але не змушуйте арештованого просьбами або погрозами, щоби він против себе зізнавав. Ніхто, ані судия, ані поліцист, ані присяжний не може змушувати обжалованого, щоби він давав такі відповіди, які би на него самого кидали підозрінє. Отже очи і уши треба мати отверті але рот замкнений.

Але то, що ви би чули або від самого арештованого або від других з розмови з тамтим, записуйте зараз слово в слово і майте то з собою перед судом.

Однак передовсім говоріть правду, цїлу правду і нічо більше як правду. Сьвідома неправда єсть фальшива присяга, за котру визначена кара аж до сім літ вязниці і особливо поліциста треба би остро карати за неправду, бо він повинен бути слугою правди...

Коли до сего додати ще, що постанови поліцийної орґанізациі в Льондоні наказують як найострійше чистоту і харність як що до одежи так і публичного виступуваня поліцистів, то можна вже набрати досить доброго поняття о моральній вартости тойж поліциі. Чиж в виду того не заслугує она на то, щоби була взірцем для инших. А як би то придало ся, щоби й у нас не лиш всяка поліция але й вся служба публичної безпечности запамятала собі повисші правила і руководила ся ними при кождій нагоді.

(Дальше буде).

вич з Утішкова, почім на сьвіжім памятнику старенький товариш небіщика о. Гарасимович з Туря виголосив прегарну проповідь, в якій згадав про великі заслуги бл. п. Д. Танячкевича на поли церковнім і народнім. „Народ здвигнув свому провідникови памятник" — говорив бесідник — „та памятник сей лиш в части дорівнує сему памятникови, який ще за житя поставив собі сам бл. п о. Танячкевич своїми ділами в серци цілого руского народа, а памятник сей тревалійший від ґраніту та криці". Опісля промавляв делеґат Головного Виділу „Просьвіти" у Львові др. Дмитро Лециикий, котрий в головних начерках перейшов найважнійші моменти діяльности о. Танячкевича. Дальше промавляв іменем повітового селяньства Микола Загульский, а наконець іменем селян Закомаря промовив ще місцевий учитель п. Слимаковский, котрий висказав жаль парохіян за своїм парохом і опікуном.

— **Самоубийства.** В Сяноці застрілив ся оногди бувший кондуктор зелізничий і екзекутор староства, Андрій Кулявин. З причини недбалого виконуваня служби і робленя легкодушних довгів увільнено его з днем 23 цьвітня зі служби, отже може бути, що се стало ся причиною самоубийства. — В Бродах кинув ся в самоубийчім намірі ученик V. кляси тамошної ґімназиї, Токарский під поїзд товаровий. Колеса машини відтяли єму кілька пальців від руки і легко єго зранили, так, що сам зголосив ся у урядника руху о поміч. Токарский побоюючись злого сьвідоцтва, хотів собі житє відобрати.

— **Огні.** В селї Ясенові коло Підгорець брідского повіта вибух дня 17 с. м. в полудне огонь і знищив около 200 загород а звиш 500 будинків. Пожар був страшний, а ратунок майже неможливий. Вітер розкидав горіючі снопки на всї сторони, при нечуванїй спекї. Церков, почта і приходство уратовані а решта всьо спопеліло. Народ в розпуцї, бо мало хто щонебудь виратував, а і то, що удалось уратувати, нема де примістити, бо з цілого великого села лишило ся ледви 50 нумерів. При гашеню огню відзначила ся особливо сикавка з Кадлубиск під проводом п. Дамяна Паньковского, котра перша прибула на місце пожару і сикавка з Чех під проводом п. Сподарика. Належить ся тут зазначити, що місцевий дідич п. Ф. Гнєвош не тілько сам ратував, заохочував других, але дав приміщенє для худоби погорівших. — В Хоросні львівского повіта дня 15 с. м. знищив огонь 7 селяньских загород, переважно необезпечених.

— **Що стало ся з кометою?** Що стало ся з кометою Гелїя? Чи земля перейшла вже через єї хвіст чи ще ні? Оттакі насувають ся питаня в виду того, що в критичну пору, в ночи около 3 год. з дня 18 на 19 с. м. нігде єї не виділи. Наспівші нинї вісти замість розяснити справу, роблять єї ще більше загадочною. Не хочемо длятого висказувати тут ніяких здогадів а нотуємо лиш вісти, які доси наспіли.

З Ню-Йорку наспіла нинї така телеґрама: Тутешні часописи доносять, що нинї рано спостережено в ріжних обсерваториях Сполучених Держав хвіст комети Гелїя в давнійшім виді на східнім овидї, з чого виходить, що земля ще не перейшла через хвіст комети.

Атини: В Вольо спостережено нині о 1 год. 15 мін. над раном на небосклонї велику огненну кулю о надзвичайній силї сьвітла. Викликало то переполох серед людий. Куля порушала ся із заходу на схід.

З острова сьв. Томи (малі Антилї) доносять, що там спосережено величезну луну, котра покрила дві третини овиду.

Ад'юнкт віденьскої обсерваториї др. Реден, котрий слїдив за кометою на обсерваториї Зоненвендштайн, пише в „N. fr. Presse", що критичної ночи аж до 2 год. рано не було нічого видко. О сїм часї випогодило ся і місяць був вже близько заходу а тоді на сході точно в тім місци, де перед тим було видко комету, показав ся слабо сьвітлячий, сильно нахилений острий стіжок сьвітла, котрий тим більше щезав, чим більше на дворі зоріло. Коли би той стіжок сьвітла мав бути дїйстно кометою, то могло би бути, що земля не перейшла ще через хвіст комети а дальше можна би припускати, що хвіст комети вигнув ся взад, що вже нераз добачувано на кометах, а в таким случаю земля би аж пізнїйше перейшла через него.

— **Смертельний упадок.** В Рудольфсгофі коло Купичволї, жовківского повіта, стала ся перед латиньскими Зеленими сьвятами така сумна пригода. Тамошний господар, Роман Білевич поліз на березу, щоби нарубати маю. Спотикнувши ся, упав так нещасливо з дерева, що до двох днів помер. Був се чоловік веселої вдачі і звістний в селї кріликар. Плекав стада „француских баранів" і роздавав їх поміж людий. Над покійним висїло якесь „фатум", бо вже й давнїйше падав кілька разів з дерева; раз зломив ребро, другий раз звихнув руку, а за останним разом таки наложив житєм.

Телеґрами.

Будапешт 20 мая. Бувший турецкий великий везир Гільмі-паша приїхав тут вчера з Відня.

Сараєво 20 мая. При виборах до сойму сербска орґанїзация народна зискала всї 17 мандатів. Так само музулманьска орґанїзация зискала всї 9 мандатів.

Льондон 20 мая. О 9 год. 50 мін. вирушив похід з тілом короля Едварда з Вестмінстерскої галї. Улицї переповнені публикою. Порядок удержує 35.000 войска і поліциї.

Льондон 20 мая. Цісар Вільгельм і король Юрий були вчера в Вестмінстері і цісар зложив вінець на домовинї короля Едварда. Відтак оба монархи помолили ся, а по молитві устиснули собі сердечно руки.

Канеа 20 мая. На вчерашнім засїданю народних зборів шеф провізоричного правительства Венїцельос розвинув проґраму правительства. Заявив, що правительство хоче ужити всїх диплёматичних средств, щоби в дотеперішнїм станї нїчого не змінено і щоби протекция держав опікунчих тревала на дальше.

Правительству ухвалено вотум довіря. Венїцельос подав до відомости остереженє консулів перед зложенєм присяги в користь грецкого короля. Спільна праця Магометан в народних зборах єсть неможлива, бо треба припускати, що они дїлають против кретийскої держави. Правительство однак буде їм удїляти потрібної охорони, бо уважає їх за жертви турецкої політики, хоч они самі о тім нічого незнають. — По довшій дискусиї ухвалено недопустити музулманів до народних зборів, а відтак відрочено збори на 40 днів.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНИЯ.

Найтаньші і найгревалійші
Дахівки цементові
можна лише на дра ҐАСПАРОГО опатентованих машинах „Dreistern“ вирабляти. Тих машин жадній фірмі наслїдувати не вільно, а всїлякі инші поручані машини суть престарілого систему. — Жадайте специяльний цінник Нр. 126 від фабрики машин **Дра Ґаспари і Сп.** **Markranstaedt** (Саксонія).
Можна також від вастушника: **Промисл цементовий Львів**, ул. Кароля Людвіка ч. 5.

Інсерати
до
„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка
римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.
Цїни приступні.

Містове Бюро зелїзниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білєти на всї зелїзницї в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.